

Kiemelt versek: 1., 5-7.

1. Sza - ba - dít - s meg, és tar - ts meg, U - ram Is - ten,
Mert szen - tid el - fogy - tak, nincs jól té - vő,
És itt, e föl - dön sok már a hi - tet - len,
Nincs em - be - rek közt i - gaz be - szé - dű.

2. Ezek egymásnak szólnak csak hívságot,
Dolgukat festik szép beszédekkel;
Hízeltkedvén, mutatnak nyájasságot,
De nyelvük nem egyez ő szívükkel.
3. Csalárd ajkukat elveszti az Isten,
Eltörli hízelkedő nyelvüket,
Kik kevélységükben szólnak nagy fennen,
És csúfolják az együgyűeket.
4. És ezt mondják: Jer, tegyük azt nyelvünkkel,
Hogy minket minden nagyra becsüljön;
Ajkunkkal, szánkkal elbírunk ezekkel,
És senki sincs, ki velünk pörölgjön.